

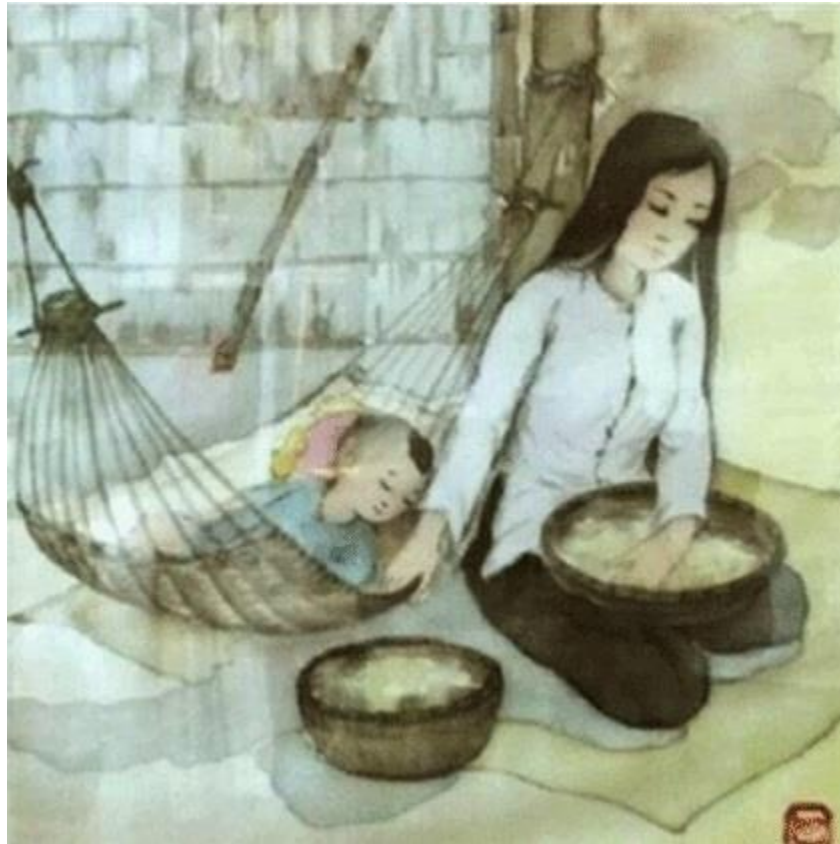
HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài thơ: **Ru Hời Năm Canh** của thi hữu **Trần Quốc Bảo**. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời.

Trân trọng.

RU HỜI NĂM CANH

Thơ: Trần Quốc Bảo

-----o0o-----

Ru Con, Canh 1

À ơi!

Hạ hời ơi!

*Canh một con ngủ cho say
Để mẹ ra chợ ăn mày nuôi con
Xót xa mấy chục năm tròn
Quý ma ngự trị trên non sông này
Sống trong tủ nhục đắng cay
Mất tự do, mất lương cây nương khoai
Mất hiện tại, mất tương lai
Như cầm điếu, dưới gót giày Cộng Nô
Toàn dân uất hận giặc Hồ
Tôn thờ Cộng Sản dày mồ Việt Nam
Dòng lịch sử bốn ngàn năm
Ai ngờ nay lại tối tăm thăm sâu
Mười nước mặt nhất hoàn cầu
Việt Nam Cộng Sản, hàng đầu con ơi!*

Ru Con, Canh 2

À ơi!

Hạ hời ơi!

*Canh hai con ngủ cho vui
Để mẹ ra chợ buôn chui, bán lòn
Mảnh mung chẳng đủ nuôi con
Đồ nhà chôm hết, đâu còn thứ chi
Hết cơm, hết cả khoai mì
Bo bo sống sượng, lấy gì con ăn
Gờm gờm mũi súng công an
Lao tù cải tạo gian nan chát chồng*

*Cột điện mà nó biết rông
Thì nó đã bỏ, nó đông tám đời!
Một năm ba mét vải sồi
Ăn lông ở lỗ như thời sơ khai
Vậy mà nói láo thiệt tài
“Tự do, hạnh phúc, vượt ngoài chỉ tiêu! (?)”*

Ru Con, Canh 3

*À ơi!
Hạ hời ơi!
Canh ba con ngủ cho yên
Đừng nghe Việt Cộng tuyên truyền ba hoa
Tối ngày ông ổng qua loa
“Hoà bình, độc nập, rân ta phú cường!”
Người dân đội đất nằm sưng
Nhưng câu bịp bợm dễ thường ai tin
Thiên đường Các-mác Lê-nin
Là nơi đầy đoạ ăn xin ngủ đường
Việt Nam mình thật đáng thương
Dưới tay Đảng trị, tai ương dập dồn
Vớ Tầu Cộng, Đảng cúi luôn
Vớ dân, đàn áp đến muôn kinh hoàng
Núi sông phủ một màu tang
Mẹ nhìn con ngủ hai hàng lệ rơi!*

Ru Con, Canh 4

*À ơi!
Hạ hời ơi!
Canh tư con ngủ cho ngoan*

*Ru con lòng mẹ nát tan thăm sâu
Đắng cay nhìn khắp năm châu
Việt Nam mình có phải đâu ngu hèn
Vốn dòng Hồng-Lạc Rồng-Tiên
Giang sơn như gấm hoa miền Á Đông
Biết bao liệt nữ anh hùng
Biết bao tuấn kiệt, kiếm cung văn đàn
Thế mà Nước mất nhà tan
Quốc dân gánh chịu muôn vàn khổ đau
Sĩ phu ... sao chịu ... cúi đầu ???
Anh thư, hào kiệt ... lánh đâu hết rồi ???
Da vàng máu đỏ con ơi!
Có nghe lời mẹ ru hời năm canh ???*

Ru Con, Canh 5

*À ơi!
Hạ hời ơi!
Canh năm con ngủ đã lâu
Niềm đau sông núi con đâu biết gì
Hỡi ơi! ... Tổ Quốc lâm nguy !!!
Tàu Cộng xâm lấn biên thùy Nước ta
Nam Quan lụi mốc thiệt xa
Ngoài khơi, Quần Đảo Hoàng Sa mất rồi!
Đông Đặc Khu, đông núi đồi
Đảng dưng Vững Áng cho người ngoại bang
Chúng làm nhà máy thép gang
Làm chim, cá chết, tàn hoang xứ mình
Than ôi! Vận Nước điêu linh
Ai người cứu Nước hi sinh anh hùng?
Qua đêm tăm tối mịt mù*

Con ơi! Tỉnh dậy rạng đông rồi kìa!

-0-

*Ru con nước mắt đầm đìa
“Con ơi! Nước Việt mai kia mắt còn
Tương lai Tổ Quốc tay con
Mau mau vùng dậy cứu non sông nhà !!!”*

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Địa chỉ điện thư của Tác Giả:

quocbao_30@yahoo.com